

Til grund for denne lov ligger en betænkning fra et *juristudvalg*, som i april 1948 blev nedsat af justitsministeriet, og som havde højesteretsdommer Colov til formand. Udvalget fik til opgave at overveje, hvilke ændringer i straffeloven, navnlig kapitlerne 12 og 13 — om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder —, der måtte anses begrundede i de siden straffelovens vedtagelse indvundne erfaringer. Besættelsen havde vist, at disse bestemmelser ikke var tilstrækkelige, bl. a. fordi de ikke tog hensyn til en besættelsessituation, og man havde derfor måttet gennemføre straffelovstillæggene af 1945 med tilbagevirkende kraft. Juristudvalget afgav betænkning i marts 1949, og denne blev derefter af justitsminister *Busch-Jensen* gjort til genstand for indgående forhandling med et *udvalg*, som *folketinget* havde nedsat i anledning af et fra konservativ side indbragt forslag til beslutning (årbog 1948—49, side 648). På grundlag af betænkningen og de førte forhandlinger blev der i justitsministeriet udarbejdet et lovforslag, og dette, der i det store og hele hvilede på juristudvalgets udkast, men dog på en række punkter afveg derfra, og som foruden ændringer i kapitlerne 12 og 13 indeholdt ændringer i enkelte andre, dermed sammenhængende straffelovsbestemmelser, blev den 12. maj 1950 fremsat i folketinget af justitsminister *Steincke*. De synspunkter, der havde været afgørende ved lovforslagets udarbejdelse, og dettes hovedlinier er omtalt i årbog 1949—50, side 543 f. Lovforslaget henvistes til et udvalg, som imidlertid ikke nåede at tilendebringe sit arbejde. I den følgende rigsdagssamling blev lovforslaget genfremsat af justitsminister *Helga Pedersen*, dog med nogle ændringer, som tog sigte på at fjerne dødsstrafbestemmelserne fra borgerlig straffelov og — i lighed med hvad der var sket i Norge — overføre dem til den militære straffelov. Heller ikke i denne samling nåede udvalget til ende med sagens behandling, og forslaget blev da — i uændret skikkelse — indbragt påny ved begyndelsen af rigsdagssamlingen 1951—52 og uden forhandling sendt til udvalg.

Under udvalgsbehandlingen i *folketinget* lykkedes det at samle overvejende tilslutning til lovforslaget med en række af justitsministeren accepterede ændringer. Bestemmelserne om *dødsstraf* udskiltes herefter til et særligt lovforslag, se side 318. De forandringer, som straffelovsforslaget undergik, anså *justitsministeren* ikke alle for forbedringer, men ministeren fandt det betydningsfuldt, at forslaget gennemførtes nu og med den bredest mulige tilslutning, og havde derfor stillet sig imødekommende overfor de ønsker, der fra udvalgets side var fremsat som resultat af vanskelige forhandlinger. Et flertal i *landstingets* udvalg foretrak ligeledes på forskellige områder regeringsforslagets for-